

ÎNCHEIERE

27 februarie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Tatiana Vieru
Nina Vascan
Maria Ghervas

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Utilajcom”,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Societatea cu Răspundere Limitată „Utilajcom” împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Suncosmo” cu privire la încasarea datoriei,

împotriva deciziei din data de 09 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a respins apelul declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Utilajcom”, s-a menținut hotărârea din data de 29 decembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani,

constată:

La 15 ianuarie 2015 Societatea cu Răspundere Limitată „Utilajcom” (în continuare SRL „Utilajcom”) s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Suncosmo” (în continuare SRL „Suncosmo”), solicitând încasarea datoriei în mărime de 69 717,60 lei, pentru lucrările executate în baza contractului de antrepriză.

În motivarea acțiunii societatea reclamantă a menționat că la data de 03 septembrie 2014 între SRL „Suncosmo” în calitate de beneficiar și SRL „Utilajcom” în calitate de antreprenor a fost încheiat contractul de antrepriză nr. 1.

Obiectul contractului fiind executarea lucrărilor de reparație și construcție la obiectivul situat pe str. A. Russo, 5/1 mun. Chișinău.

La 19 septembrie 2014 SRL „Suncosmo” a achitat în contul SRL „Utilajcom”, în calitate de avans, suma de 20 000 lei, fapt care potrivit pct. 5.1 al contractului încheiat, a servit drept temei pentru demararea lucrărilor de către antreprenor.

SRL „Utilajcom” în temeiul contractului a efectuat lucrări de reparație și construcție, care potrivit actului de predare-primire valorează 69 717, 60 lei, însă pârâtul refuză să semneze devizul de cheltuieli, valoarea căruia coincide cu valoarea

nominalizată în pct. 2.1 al contractului și actul de predare-primire a lucrărilor efectuate deja, motiv pentru care, temporar au fost sistate lucrările contractate.

Societatea reclamantă menționează că reprezentanții Inspecției de Stat în Construcții au verificat calitatea lucrărilor executate, fără a depista careva neconcordanțe cu normele tehnice sau abateri de la prevederile legislației în vigoare.

Astfel, în opinia reprezentantului reclamantei, refuzul de a semna actul de predare-primire a lucrărilor efectuate de către SRL „Utilajcom” este unul neîntemeiat or, până la moment SRL „Suncosmo” nu a înaintat careva obiecții la lucrările executate, iar Inspecția de Stat în Construcții a confirmat corespunderea lucrărilor efectuate.

Prin înștiințarea din data de 20 noiembrie 2014 SRL „Suncosmo” a solicitat antreprenorului să înlăture neajunsurile și să aducă în concordanță lucrările executate la obiectivul situat pe adresa mun. Chișinău, str. A. Russo, 5/1, cu documentația de proiect în termen de 5 zile, fără a specifica care sunt încălcările și neajunsurile admise în procesul executării lucrărilor.

La 27 noiembrie 2014 SRL „Utilajcom” a expediat în adresa beneficiarului pretenția prin care a informat beneficiarul despre rezilierea unilaterală a contractului de antrepriză și a solicitat achitarea restanței pentru lucrările executate și semnarea actului de predare-primire.

Societatea reclamantă a mai indicat că potrivit pct.9.2 al contractului în cazul în care o parte nu-și execută obligațiile asumate prin prezentul contract, cealaltă parte este în drept să rezilieze în mod unilateral contractul. Astfel, prin pretenția din 27 noiembrie 2014 SRL „Utilajcom” a reziliat contractul nr. 1 din 03 septembrie 2014 încheiat cu SRL „Suncosmo”.

SRL „Utilajcom” indică că legislația în vigoare acordă dreptul antreprenorului să rezilieze contractul chiar și dacă nu există un motiv expres prevăzut de lege cu condiția ca beneficiarul să poată obține lucrarea pe o altă cale, cum ar fi în cazul dat, posibilitatea de a încheia un contract cu o altă companie de construcții.

La caz, SRL „Suncosmo” avea obligația de a semna toate actele necesare desfășurării lucrărilor de construcții, iar prin refuzul beneficiarului de a semna actul de predare – primire a pus antreprenorul în imposibilitatea de a-și onora obligațiile asumate prin contractul de antrepriză nr. 1 din data de 03 septembrie 2014.

Prin hotărârea din data de 29 decembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani s-a respins ca fiind neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de către SRL „Utilajcom” împotriva SRL „Suncosmo” cu privire la încasarea datoriei în mărime de 69 717,60 lei. (f.d. 156, 160-163)

Curtea de Apel Chișinău prin decizia din data de 09 octombrie 2018 a respins apelul declarat de către SRL „Utilajcom”, a menținut hotărârea din data de 29 decembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani. (f.d. 197, 198-206)

Pentru a decide astfel, instanțele de judecată au reținut că pretențiile înaintate sunt neîntemeiate, ori antreprenorul a executat careva lucrările cu abateri de la documentația de proiect. La caz, antreprenorul nu a prezentat probe pertinente și concludente ce ar confirma că lucrările efectuate la obiectul situat pe adresa mun.

Chișinău, str. A. Russo, 5/1, au fost executate în modul corespunzător și care corespund cerințelor tehnice.

Împotriva deciziei instanței de apel, la data de 19 decembrie 2018 SRL „Utilajcom” a depus recurs, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii instanței de fond, cu emiterea unei noi hotărâri privind admiterea parțială a cererii de chemare în judecată. (f.d. 211-219)

În motivarea recursului societatea recurentă a indicat că instanțele de judecată au aplicat eronat normele de drept material și au apreciat arbitrar probele prezentate la materialele dosarului.

La caz, SRL „Utilajcom” și-a onorat parțial obligațiunile contractuale și a executat lucrările de construcție la obiectivul menționat, a căror volum și valoare nu au fost contestate de către beneficiar, prin urmare se consideră a fi dovedite.

În conformitate cu art. 434, alin. (1) al Codului de procedură civilă recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia la data de 09 octombrie 2018, a expedit-o participanților la proces și a publicat-o pe portalul instanțelor de judecată la data de 12 noiembrie 2018. (f.d. 207)

În aceste circumstanțe recursul declarat de către SRL „Utilajcom”, la data de 19 decembrie 2018 se consideră a fi depus în termen.

Examinând temeiurile de admisibilitate ale recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că recursul declarat de către SRL „Utilajcom”, este inadmisibil din următoarele considerente.

Verificând motivele de casare, invocate în recurs, completul Colegiului atestă, că recurenta indică argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanțele de judecată au apreciat înscrisurile probatorii și au constatat circumstanțele cauzei. Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

Conform regulilor din Secțiunea a 2-a din Capitolul XXXVIII al Codului de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Recursul exercitat conform secțiunii a 2 - a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procesual, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Astfel, completul Colegiului constată că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de casare a deciziei recurate, or, acesta nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432, alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu prevederilor art. 432, alin. (1) al Codului de procedură civilă părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procesual.

Aliniatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433, lit. a) al Codului de procedură civilă cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin. (2), (3) și (4).

Totodată, potrivit jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să poseze puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, pe când în recursul declarat de către SRL „Utilajcom”, asemenea aspecte nu se regăsesc.

În speță, completul Colegiului menționează că recursul în cauză conține obiecții de fapt și de drept, care deja au fost studiate și verificate de către instanțele de judecată, primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentei la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în apel, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate de către recurentă nu pot constitui temei de admisibilitate a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normei de drept material sau a normei de drept procesual, așa cum formal invocă recurenta și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Din considerentele menționate instanța de recurs ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către SRL „Utilajcom”, inadmisibil.

Conform celor expuse, în temeiul art. 431, alin. (1) și (2), art. 433, lit. a), 440, alin. (1) și (1¹) ale Codului de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul, declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Utilajcom”, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Tatiana Vieru

judecătorii

Nina Vascan

Maria Ghervas